

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **D.**, bytom M., právne zastúpeného advokátom JUDr. J., H., proti povinnému **E.**, bytom G., **o vykonanie exekúcie vypratáním bytu s príslušenstvom**, o odvolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 14. augusta 2013 č. k. 8CoE/91/2013-25, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Povinnému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením č. k. 8CoE/91/2013-25 zo 14. augusta 2013 odvolanie povinného podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že v predmetnej veci z obsahu spisu vyplýva, že uznesením Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 21. 05. 2013 č. k. 15Er/34/2013-19 boli zamietnuté námietky povinného proti exekúcii. V poučení uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné. Napriek uvedenému poučeniu povinný podal odvolanie. Z ustanovení Exekučného poriadku explicitne nevyplýva pre účastníkov konania možnosť podať odvolanie voči rozhodnutiu o námietkach proti

exekúcií v prípadoch, kedy boli námietky zamietnuté. Z tohto dôvodu s poukazom na ust. § 202 ods. 2 O. s. p. nie je proti napadnutému uzneseniu súdu prvého stupňa odvolanie prípustné.

Proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne podal povinný odvolanie, v ktorom uviedol skutkové okolnosti prípadu. Poukazoval, podľa jeho názoru, na nečestné a nespravodlivé správanie oprávneného a jeho právneho zástupcu, v dôsledku čoho s rozhodnutím nesúhlasí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal povinný, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci, vyplývajúca zo zákona.

Z podania povinného, najmä z hľadiska formálneho (označenia opravného prostriedku) možno bez pochybností vyvodiť, že tento procesný úkon povinného v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vypořádanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

V predmetnej veci rozhodnutie krajského súdu o odvolaní povinného nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím súdu odvolacieho, vydaného v rámci odvolacieho konania. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania povinného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokolvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní povinného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť povinný, a preto mu vznikla povinnosť hradiť trovy odvolacieho konania oprávnenému (§ 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné

V Bratislave, 25. februára 2014

JUDr. Beáta Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová